

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ៣៤ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ចំកូខំណូ និង នីតិវិធី ក្នុងការគ្រប់គ្រង

ការភ្ជឹង គ្រាប់បញ្ជី និង គ្រឿងផ្ទុះដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដឹកជញ្ជូនប្រើប្រាស់

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ /នស /៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០៥/០១៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំលេច
- បានឃើញ អនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៨អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះ គ្រប់ប្រភេទ
- បានទទួលការណែនាំភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គនាថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨

ស ៖ ប្រ ប

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់ពីលក្ខខណ្ឌ និង នីតិវិធីក្នុងការគ្រប់គ្រងការភ្ជឹង គ្រាប់បញ្ជី

និងគ្រឿងផ្ទុះ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យជនស៊ីវិលប្រើប្រាស់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ នៃច្បាប់ ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំលេច ដែលប្រកាសដោយព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៦០៥ /០១៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងការពារសន្តិសុខ សុវត្ថិភាពសង្គម និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

មាត្រា ៣.-

វិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះគ្របដណ្តប់លើ ការកាន់កាប់ ការប្រើប្រាស់ ការទិញ ការលក់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការចែកចាយ ការឱ្យខ្ចី ការជួល ការផលិត ការកែច្នៃដំឡើង ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចូល ការនាំចេញ ការនាំឆ្លងកាត់ ការស្តុកកាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ និងគ្រឿងផ្ទុះដែលត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យជនស៊ីវិលប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យសព្ទ ដូចចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មាននិយមន័យដូចខាងក្រោម ៖

- ក. កាំភ្លើងតំណត់វេញ : សំដៅដល់ កាំភ្លើងខ្លី ឬ វែងដែលគេផលិតឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បី បាញ់ចេញបន្តិសំខ្សែង ឬ ចេញភ្លើង ផ្សែង សម្រាប់កំណត់សញ្ញា ឬ ទឹកភ្លៀង ។
- ខ. កាំភ្លើងកីឡា : សំដៅដល់ កាំភ្លើងខ្លី ឬ វែងដែលគេផលិតឡើងក្នុងគោលបំណង ដើម្បីហាត់ប៊ូត ហ្គីន ឬ ប្រកួតក្នុងសកម្មភាពកីឡា ។
- គ. កាំភ្លើងសិល្បៈ : សំដៅដល់កាំភ្លើងដែលផលិតឡើងក្នុងគោលបំណងប្រើប្រាស់សម្រាប់ការសំដែង សិល្បៈ អាចបាញ់ចេញបន្តិសរម្លង ឬ អណ្តាតភ្លើងតែគ្មានក្បាលគ្រាប់ ។
- ឃ. បំពង់ និងគ្រាប់កាំជ្រួចផ្ទុះលម្អ : សំដៅដល់ ឧបករណ៍ដែលគេផលិតឡើង ក្នុងគោលបំណង ដើម្បីបាញ់បញ្ជូនគ្រាប់កាំជ្រួចទៅលើអាកាស ផ្ទុះបន្តិសរម្លង និង/ឬ បែកចេញផ្កាភ្លើង គ្មានបំណែក អម្បែងលោហៈ ។
- ង. គ្រាប់បាញ់ : សំដៅដល់ គ្រាប់ ឬកិបសម្រាប់បាញ់ជាមួយកាំភ្លើងដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ក.ខ.គ និង ឃ ។
- ច. គ្រឿងផ្ទុះ : សំដៅដល់ កិបផ្ទុះ ខ្សែឆ្នួនផ្ទុះ ខ្សែឆ្នួនរេះ រំលេច ជាតិផ្ទុះ និង សារធាតុផ្ទុះ គ្រប់ប្រភេទ ទោះជាមានដើមកំណើតពីអ្វីក៏ដោយសម្រាប់ប្រើសេវាកម្មសាធារណៈ និងវិស្វកម្មស៊ីវិល ឬ ផ្ទុះលម្អ ។

ជំពូកទី ២
លក្ខខណ្ឌ និង នីតិវិធី
ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់

មាត្រា ៥.-

កាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ និងគ្រឿងផ្ទុះ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចុះបញ្ជី គ្រប់គ្រងតាមគំរូឯកភាពកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៦.-

លក្ខខណ្ឌក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់កាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ និងគ្រឿងផ្ទុះ ដូចបានចែងក្នុង មាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

- អ្នកស្នើសុំត្រូវតែជារូបវន្តបុគ្គល ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំឡើង និងមាននីតិសម្បទា គ្រប់គ្រាន់ ឬនីតិបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលបានបំពេញបែបបទ និងចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។
- គោលបំណង និងសំណូមពរ នៃការស្នើសុំ ត្រូវរួសបនឹងភាពចាំបាច់ក្នុងមុខរបរ អាជីព ឬវិជ្ជាជីវៈ ។
- កាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ ឬ គ្រឿងផ្ទុះ ត្រូវបានផលិតឡើងត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស មានប្រវត្តិ និងអគ្គសញ្ញាណច្បាស់លាស់ ។
- មានការធានាទទួលខុសត្រូវលើផលវិបាកផ្សេងៗ ដែលកើតមានឡើង ។
- គោរពការណែនាំរបស់ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ពិរិធាននានា ក្នុងការគ្រប់គ្រង ឬកិច្ចការពារសុវត្ថិភាព និងភ័យក្នុងការដឹកជញ្ជូន ការស្តុក និងការបញ្ចេញប្រើប្រាស់ ។
- បំពេញកាតព្វកិច្ចផ្សេងទៀតដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

មាត្រា ៧.-

នីតិវិធីក្នុងការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត ឬ ប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ និង គ្រឿងផ្ទុះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៨.-

បរិមាណ ប្រភេទ គុណភាពកាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ និងគ្រឿងផ្ទុះដែលត្រូវផ្តល់ការអនុញ្ញាត ឱ្យប្រើប្រាស់ ត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវពិនិត្យសម្រេចដោយ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៩.-

កាំភ្លើង គ្រាប់បាញ់ ឬគ្រឿងផ្ទុះ និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយ ឬប័ណ្ណសម្គាល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ ត្រូវតែបានចង្ហាញដល់ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចនៅពេលមានសំណូមពរ ត្រួតពិនិត្យ ។

ជំពូកទី ៣
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង

មាត្រា ១០.-

ការទិញ ការលក់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការចែកចាយ ការផ្តល់ ការផលិត ការកែច្នៃដំឡើង ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចូល ការនាំចេញ ការនាំឆ្លងកាត់ ការស្តុកកំភើង គ្រប់បាញ់ និងគ្រឿងផ្ទុះ ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវមានការយល់ព្រមជាមុន ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១១.-

ការផ្គត់ផ្គង់ ការត្រួតពិនិត្យ ការគ្រប់គ្រងគ្រឿងផ្ទុះ សម្រាប់ប្រើសេវាកម្មសាធារណៈ និង វិស្វកម្មស៊ីវិល ដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ច មាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយក្រសួង មហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១២.-

ការដឹកជញ្ជូនគ្រឿងផ្ទុះសម្រាប់ប្រើសេវាកម្មសាធារណៈ និង វិស្វកម្មស៊ីវិលត្រូវមានលិខិត អនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និង ការពារសុវត្ថិភាព និងភ័យ ត្រូវរ៉ាប់រងដោយកងកម្លាំងនគរបាល ជាតិ ។

មាត្រា ១៣.-

ឃ្លាំងស្តុកគ្រឿងផ្ទុះត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសអំពីប្រព័ន្ធការពារសុវត្ថិភាព និងភ័យ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៤.-

ស្ថាប័នសាធារណៈ អង្គការប្រតិបត្តិករ ក្រុមហ៊ុន ពារដ្ឋាន កសិដ្ឋាន សិប្បកម្មដ្ឋាន និង អតិថិជនដែលមានកម្រូវការប្រើប្រាស់គ្រឿងផ្ទុះត្រូវសុំអាជ្ញាប័ណ្ណពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៤
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥.-

ជនណា ដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយពីខ្លឹមសារ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

**ជំពូកទី ៥
អនុប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១៦..

ក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ខែ យ៉ាងហោច បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ជនណាដែលបាន កាន់កាប់ កាំភ្លើង គ្រាប់ចាញ់ និងគ្រឿងផ្ទុះ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវយកមកចុះ បញ្ជីនៅក្រសួងមហាផ្ទៃជាក់លាក់ ។

**ជំពូកទី ៦
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១៧..

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១៨..

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និង អភិបាលគ្រប់ខេត្ត ក្រុង ត្រូវ អនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៨

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន**

- កន្លែងទទួល :**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រះបរមរាជវាំង
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
  - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
  - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
  - ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
  - ដូចក្នុងមាត្រា ១៨
  - រាជកិច្ច
  - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ